

Інтелект-ката-2 – опорний конспект з теми "Іван Франко: «Захар Беркут»"

Інтелект-карта – опорний конспект з теми "Іван Франко: «Захар Беркут»". Дану інтелект-карту можна використати на уроках української літератури при вивченні персонажів твору в 7 класі та підготовці до ЗНО в 11/12 класах і дистанційному навчанні. На одній сторінці вміщені загальна характеристика фільму, знятого за мотивами твору в 1971 році, ілюстрації з цього фільму, а також цитати з твору.

Інформація цієї карти структурована та ілюстрована, а тому такий навчальний матеріал легше запам'ятати і довше можна зберігати в пам'яті, а при потребі – легше відтворити при усній відповіді. Це дійсно опора для учнів на уроці, а тому навчання в школі стає комфортнішим, цікавішим і успішнішим.

Використовувати інтелект-карту, розміщену в документі Word та ще книжковому варіанті, незручно, краще зберігати у форматі jpg, png. Проте цю карту можна перемістити на альбомну сторінку, з найменшими полями.

Всі ілюстрації на цій сторінці взяті з фільму "Захар Беркут" (1971, реж. Л. Осика, автор сценарію - Д. Павличко)

Захар Беркут - "...се був сивий, як голуб, звиш 90-літній старець, найстарший віком у цілій тухольській громаді. Батько вісьмох синів, із яких три сиділи вже разом із ним між старцями... Високий ростом, поважний поставою, строгий лицем, багатий досвідом життя й знанням людей та обставин, Захар Беркут був правдивим образом тих давніх патріархів, батьків і провідників цілого народу, про яких говорять нам тисячолітні пісні та перекази. Незважаючи на глибоку старість, Захар Беркут був іще сильний і кремізний... Сад, пасіка й ліки - се була його робота".

Герої повісті:
Захар Беркут | Максим Беркут | Тугар Вовк | Мирослава | громада хани Пета | Бурунда

2. "Захар Беркут" Івана Франка: цитати до образів

Мирослава - "ніколи не переставала бути жінчиною і ніжною, доброю, з живим чуттям і скромним, стидливим лицем, а все те лучилось в ній у таку дивну, чаруючу гармонію, що хто раз бачив її, чув її мову, - той до віку не міг забути її лица, її ходу, її голосу".
"От дівчина! Тій не жаль би бути мужем. І певно, ліпший з неї би був муж, ніж її батько!"

Ії слова, її погляд, дотик її рук і її вісті - все те немов вирвало його (Максима) з темного гробу, повернуло йому життя".
"Батьку!.. Я люблю твого сина, я присягла з ним жити і йому служити! Хвиля його смерті буде й моєю смертю!"

Пета - "...радо пускав Бурунду на найнебезпечніші місця, держав його в запасі на найтяжчу, рішучу хвилю, немов непоборний залізний таран, - а тоді пускав його з відділом "кровавих туркоманів" довершувати побди".

Бурунда - "...Один із начальників монгольських, мужчина величезного росту й геркулесової будови тіла, з лицем темно-оливкової барви, одітий у шкуру степового тигра, що все разом... свідчило про його походження з туркоманського племені".

Тугар Вовк - "...був мужчина: як дуб. Плісчистий, підсадуватий, з грубим, чорним волоссям, він і сам подобав на одного з тих злющих тухольських медведів".
"Хоч я лише вовк, дрібна звірюка, то все ще дам раду..."
"З рабським ушануванням розступилися монголи перед незнайомим приїжджим, що говорив їх мовою та ще з таким певним тоном, до якого вони привикли від своїх ханів та бегадирів".

Громада - "Мов одна душа, стояла тухольська громада дружно в праці і вживанні, в radoсах і в горі. Громада була для себе і суддею, і впорядником у всьому. Громадське поле, громадські ліси не потребували сторожа - громада сама, вся і завжди, бачно берегла своє добро. Бідних не було в громаді; земля достачала пожитку для всіх, а громадські шпихліри та стодоли стояли завжди відкриті для потребуючих".

Максим Беркут - "...молодий гірняк", "...дитя гір"; "...його хороше, сонцем обпалене і здоровим рум'янцем осяяне, одверте, щире лице"; "...перший удалець на всю тухольську верховину, син тухольського бесідника Захара"; "мов здоровий дубчак між явориною, визначався між усім тухольським парубоцтвом".

Боярська служба - "...поважала за його звичайність і розсудливість".

Сестра - "Се наша Тухольщина, наш рай!"
"Великої сили великого Чингісхана ми не лякаємось. Вона може зробити нас трупами, але не зробить нас рабами".
"Хоч і в путах, я все буду вольний чоловік. У мене пута на руках, а в тебе на душі!"
"Хто хоч хвилю зазнав неволі, той зазнав пригноблення, ніж смерть".

Вечерова К. Г., ЗОШ № 54, м. Маріуполь